

வேதாத்திரி மகரிசி கூறும் “ஆசைச் சீரமைத்தல்”- ஓர் ஆய்வு**J. Jayashree¹ and Dr. P. Sundaramoorthi²**¹M.Phil. Scholar, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu.²Assistant Professor, Department of Yoga for Human Excellence, WCSC Vision, SKY Research Centre, Aliyar, Pollachi, Coimbatore, Tamil Nadu.**கட்டுரை சுருக்கம்:**

ஆசை என்ற எண்ணத்தை விருப்பம், அவா, பற்று, இச்சை, வேட்கை, காமம், காமியம், வேண்டிதல் எனப் பலவாறாக அழைக்கிறார்கள். ஆசையைப் பொதுவாக மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை என்ற மூன்று அமைப்பாகப் பார்த்தார்கள். துன்பங்கள் தோன்றுவதற்கு இம்மூவகை ஆசைகளே காரணம். ஆகவே, அவற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து நெடுங்காலமாக நிலவி வருகிறது.

பழங்கால அருள்துறையினர் ஆசையினை வெறுத்து ஒதுக்கிப் பேசினார்கள். ஆசையின்பால் கடுமையான வெறுப்பும் கூடச் செலுத்தப்பட்டது. ஆசையே அடிப்போடு கூடாது என்று அவர்கள் கூறி வந்தார்கள். ஆசை ஒழிந்த இடத்தில் தான் ஆன்மீகம் பிறக்கிறது என்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். அவர்களோடு நாம் முழுமையாக முரண்படுவதாக நினைக்க வேண்டாம். ஆசையென்றால் என்ன என்று கொள்ளும் கருத்தில் தெளிவு சேர்த்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும். அவர்கள் ஒழிக்கச் சொன்ன ஆசை முரணான ஆசை, தீய ஆசை, தீய விளைவினைத் தரக்கூடிய ஆசை, ஒழுக்கக் குறைவான ஆசை என்று விளக்கம் கொண்டால் முரண்பாடு கிடையாது. வேதாத்திரி மகரிசி அவர்கள் ஆசையை ஒழிக்க வேண்டியது இல்லை. ஆசை, ஆசையின் விளைவு என்ன என்பதை உணர்ந்து ஆசையைச் சீரமைத்தல் பயிற்சியின் மூலம் ஆசைகளை முறைப்படுத்திக் கொள்ளும் என தெளிவுப்பட கூறியுள்ளார்.

கலைச்சொற்கள் : அகத்தாய்வு பயிற்சிகள், வேதாத்திரியம், மனபக்குவம், முறையற்ற ஆசைகள், ஆசை சீரமைத்தல்.

முன்னுரை:

உயிர் வாழ்வதால் பசி, தாகம், வெப்ப தட்ப ஏற்றத்தாழ்வு, உடற்கழிவுப் பொருள்களின் உந்து வேகம் ஆகிய மூன்று இயற்கைத் துன்பங்கள் வருகின்றன. அதனைச் சரிசெய்ய உடை, வீடு முதலிய சாதனங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றின் காரணமாகத் தேவையும் ஆசையும் வருகின்றன. உயிர் வாழ்தல் என்ற காரணத்தான் ஆசைக்கு மூல காரணமாகிறது. உயிர் வாழ்தல் இன்றேல் ஆசையில்லை. அதாவது ஆசை அறும் இடம் மரணத்தான்.

ஆசை என்பது ஓர் எண்ணம். எண்ணம் என்பது மனத்தின் இயக்க நிலையைக் குறிக்கிறது. மனமோ உயிராற்றலின் படர்க்கை நிலையாகும். உயிர் தான் ஷநான் எனவே ஷஎண்ணம் என்பதும், ஆசை என்பதும், ஷநான் என்பதும் ஒன்றேயல்லவா? எனவே ஆசை இல்லாத இடம் நானும் இல்லாத இடமாகிறது. தெய்வ நிலைக்குத்தான் ஆசையே இல்லை. இருக்கமுடியாது. சீவன்களுக்கு ஆசை இருந்துதான் தீரும். எனவே, எழும் இச்சையின் காரணத்தை ஆராய வேண்டும். தக்க காரணம் இருந்தாலும் யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் அந்த ஆசையைச் செயல்படுத்தச் சூழ்நிலை, வாய்ப்பு, வசதி இருக்கின்றனவா எனப் பார்க்க வேண்டும். இருந்தால் தான் செயலாக்க முனைய வேண்டும், அப்போதும் கூட எதிர்கால விளைவாக இன்பம் தோன்றுமா? துன்பத்தோன்றுமா? என்பதையும் கணித்துத் தனக்கும் பிறர்க்கும் இன்பம் தோன்றும் என்றால் மட்டுமே செயலாக்க வேண்டும்.

ஆசைப் பற்றி சில மகான்களின் கருத்துக்கள் :

புத்தர் “ஆசை அறுத்தலே தர்மம்” என்று கூறுகிறார்
 “அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ் ஞான்றும்
 தவாஅப் பிறப்புஈனும் வித்து.” – திருவள்ளுவர்

எல்லா உயிர்களுக்கும் எக்காலத்திலும் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவி என்னும் துன்பத்தைத் தருகின்ற வித்து அவா என்று கூறுவர்.

“அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றாராளு மற்றையார்
 அற்றாக அற்றது இலர்.” – திருவள்ளுவர்

எதிலும் பற்றில்லாதவர்கள் பிறவியற்றவர்களாவர் ஆசைக்கு அடிமையானவர்களுக்குப் பிறவியிலிருந்து விடுதலை இல்லை.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
 நிலையாமை காணப் படும். – திருவள்ளுவர்

பிறவியின் நோக்கத்தையே பற்றானது பாழாக்கிவிடும்.

“ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
 ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்
 ஆசைப்படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
 ஆசைவிடவிட ஆனந்தமாமே”.

“உலக நாட்டம் உள்ள வரையில்,

அருட்கண் விழித்து விட்டால், உலகநாட்டம் இராது”. - திருமந்திரம்

“கையளவு உள்ளம் வைத்துக் கடல்போல் ஆசை வைத்தான்” என்கிறார் கண்ணதாசன்.

ஆசைப் பற்றி வேதாத்திரி மகரிசியின் கருத்துக்கள்:

உயிருக்கு அதன் செலவின் காரணமாக எழும் தேவைதான் ஆசையை உண்டுபண்ணுகிறது. உயிர் தனது ஓட்டத்தை உடலில் நடத்தும் போது அதற்குச் செலவு ஏற்படுகிறது. அச்செலவால் ஏற்பட்ட உயிற்றாலின் குறையை நிறைவு செய்து கொள்ளப் பசியும் தாகமும் ஏற்படுகின்றன. பசியும் தாகமும் இயற்கைத் தேவைகளாகும். உணவைக் கொண்டு தான் நாம் அவற்றை நிறைவு செய்யமுடியும். எனவே, உணவின் மேல் எண்ணம் செல்கிறது. இதுதான் ஆசை பிறந்த முதல் இடம். பிறகு உடை, வீடு முதலிய சாதனங்கள் தேவைப்படுகின்றன. தேவையைக் காரணமாகக் உயிராற்றல் செலவைச் சரி செய்ய எழுந்த ஆசை அப்படிச் சரி செய்வதோடு நின்றாக வேண்டும். ஆனால் பொதுவாக அப்படி நிற்பதில்லை. உயிர் மயங்கிவிடுகிறது. இதனால் துன்பம் விழுகிறது.

உலகில் எல்லோரும் பற்றற்று அறிவின் உயர்விலே நின்று சுமையற்றும் சிக்கலற்றும் வாழ்க்கையை வாழவேண்டுமானால் அது உலக மக்களின் ஒன்றுபட்ட கூட்டுத்திட்டத்தினால் மட்டுமே முடிவதாகும். எனவே ஆசையை அடியோடு ஒழிப்பது என்பது இயலாத செயல். அதற்குத் தேவையும் இல்லை.

மண்ணாசையை எடுத்துக் கொள்வோம். நாம் வாழ ஓரளவாயினும் நிலமும் வீடும் வேண்டாம்தானே? மண்ணின் மேல்தானே நின்றும், அமர்ந்தும், நடந்தும் படுத்தும் வாழ்க்கை நடத்துகிறோம்? பொன்னானது பிரதிநிதியாக விளங்கும் பலவிதமான பொருள்களை உபயோகித்தவாறு தானே வாழ்கிறோம். மனைவியாக இல்லாவிட்டாலும், தாயாக, சகோதரிகளாக அல்லது சமையல்காரியாகவேனும் பெண்துணை இல்லாமல் யார் வாழ்கிறார்கள்?

“மண்மீது பெண்துணையால்
 பொன் கொண்டே வாழ்கின்றோம்
 மாற்றுவதேன் மூவாசை?
 மதிக்கொண்டே பயன்கொள்வோம்.”

மேலும் பெண்கள் என்றாலே ஆண்மீகத்திற்கு விரோதம் என்ற கருத்து முற்றிலும் தவறானது.

இயற்கைத் தேவைகளால் ஆசைகள் :

உயிருக்கு அதன் செலவின் காரணமாக எழும் தேவைதான் ஆசையை உண்டுபண்ணுகிறது. உயிர் தனது ஓட்டத்தை உடலில் நடத்தும் போது அதற்குச் செலவு ஏற்படுகிறது. அச்செலவால் ஏற்பட்ட உயிராற்றலின் குறையை நிறைவு செய்து கொள்ளப் பசியும் தாகமும் ஏற்படுகின்றன. பசியும் தாகமும் இயற்கைத் தேவைகளாகும். உணவைக் கொண்டு தான் நாம் அவற்றை நிறைவு செய்யமுடியும். எனவே, உணவின் மேல் எண்ணம் செல்கிறது. இதுதான் ஆசை பிறந்த முதல் இடம்.

ஆசை அறிவை மயக்கக் காரணம் :

தேவையைக் காரணமாகக் கொண்டு எழுந்த ஆசை தேவை நிறைவோடு நின்றுவிட வேண்டும். பசி தாகம் முதலிய இயற்கைத் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ள எழுந்த ஆசை துன்பத்தைப் போக்குவதோடு நின்றாக வேண்டும். உயிராற்றல் செலவைச் சரி செய்ய எழுந்த ஆசை அப்படிச் சரி செய்வதோடு நின்றாக வேண்டும். ஆனால் பொதுவாக அப்படி நிற்பதில்லை.

தேவை நிறைவின் போது ஏற்பட்ட திருப்தியின் மீது அல்லது இன்பத்தின் மீது உயிர் மயங்கி விடுகிறது. எந்தக் காரியம் இன்பத்தைத் தந்ததோ, அந்தக் காரியத்தைத் தேவையில்லாமலே செய்ய விழைகிறது. எழுகிற துன்பத்தைத் தீர்க்கும் வகையில் ஆசை தோன்றியது போக, இன்பத்தைச் செயற்கையாகத் தேடும் முயற்சியிலே இப்போது ஆசை எழுகிறது. இந்த ஆசையைத் தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். எழாமலேயே காக்கவும் வேண்டும். இல்லையென் அவை துன்பத்தைத் தான் தரும்.

இன்னொன்று, தகுந்த காரணத்தாலேயே ஏற்பட்ட இச்சைகளானாலும், அவ்வாசைகளை நிறைவு செய்யும் முயற்சியில் தனக்கோ, பிறர்க்கோ துன்பம் தோன்றுமானால், அவ்வாசைகளும் தடுக்கப்பட வேண்டியவையே. மேலும், நிறைவேறிய பின்னர் தீய விளைவுகளைத் தரக்கூடிய இச்சைகளையும் கட்டுப்படுத்தித் தான் ஆக வேண்டும்.

“இச்சை எழும்போதே காரணம் கண்டிடு,
இச்சை முடித்திடச் சூழ்நிலை பார்த்திடு,
இச்சை முடித்தால் எழும் விளைவை யுகி,
இச்சை முறையாய் இயங்கும் அமைதியில்”, - ஞானமும் வாழ்வும்

ஆனால், நாம் என்ன செய்கிறோம்? தேவைகளை நாமாகவே செயற்கையாக உற்பத்தி செய்து கொண்ட தேவை வழியாகவும் ஆசைகள் தோன்றுகின்றன. விளைவு என்னவாகும்? நாம் வாழ்க்கையில் நிறைய துன்பத்தைச் சந்திக்கிறோம் என்றால், அதற்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணம்.

“தேவையற்ற பொருள்கள் பல தேடி வாழ்வில்
தேவை பெருக்கித் துன்பம் மலியக்கண்டோம்” - உலக சமாதானம்

எழும் ஆசைகள் நமது அறிவின் மேம்பட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதனை நிறைவு செய்யலாம். நமக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றால் நிறைவு செய்யலாம். உலக நலத்தைக் கூட்டுவிப்பதனால் நிறைவு செய்யலாம். அதைவிடுத்து அதுவேண்டும் இது வேண்டும் என்று இச்சையை விரித்துக் கொண்டே போகலாகாது. வேண்டுவதெல்லாம் என்ன? முறையான தேவைகள் நிறைவு பெற வேண்டும். இயற்கைத் துன்பங்கள் சமன் செய்யப் பெற வேண்டும். நாளுக்கு நாள் அறிவில் மேம்பாடு வேண்டும். ஆன்மீகத்தில் உயர்வடைந்து முழுமைப்பேற்றை அடைந்து வீடுபேறு பெற வேண்டும்.

ஆசை அடக்கினால் அடங்காது. உணர்ந்து ஆராய்ந்து அதனைப் பிறந்த இடத்திலேயே ஒடுங்கச் செய்ய வேண்டும். தேவையா? வசதி இருக்கிறதா? பின் விளைவு என்ன? என்று ஆராயும் போது நிறைவு செய்யக்கூடாத தீய ஆசைகள் அப்போதே அமைதி பெறும். பிறந்த இடத்திலேயே அதாவது மனிதலேயே தாமாகவே மாய்ந்துவிடும். அப்படியின்றி ஆராய்ச்சி, தெளிவு, திடசங்கற்பமின்றி ஆசையை அதன் இயக்கத்திற்கு விட்டு விட்டால், அனுபோகத்தைப் பெறாதவரை அதற்கும் மனத்திற்கும் அமைதி இல்லை.

அப்படியின்றி, அப்பொருளை எண்ணமானது பிடித்து வைத்திருத்தலைத் தான் பற்று என்று கூறினார்கள். இந்தப்பற்று நீங்கத்தான் வேண்டும். பொருட்களை விட்டு விட வேண்டியதில்லை. அந்தப் பொருட்களில் தான் எல்லாம் இருக்கிறது, இன்பம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தின் இறுக்கத்தை, பற்றை விட வேண்டும். இப்பற்றை விடாதவரை உயிருக்கு விமோசனமில்லை. பிறவியின் நோக்கத்தையே பற்றானது பாழாக்கிவிடும். ஆசையின் மறுமலர்ச்சியே ஆறுகுணங்கள். முறைப் படுத்தப்படாத ஆசையே பேராசை(காமம்). பற்றானது லோபம் என்னும் கரும்பற்றாகவும் மாறும். தடை வரும் போது அதுவே சினமாகவும் உருவெடுக்கும் ஐம்பெரும் பழிச்செயல்களைச் செய்யத் தூண்டும். கடைத்தேறவொண்ணாப் படுகுழியில் விழ வைக்கும்.

முடிவுரை:

தேவையைப் பெருக்கிக் கொண்டே செல்லக்கூடாது. பெருக்கினோமானால் அனுபோகத்திலேயே மனம் சென்று கொண்டிருக்கும். பழிச்செயல் புரிந்து மேலும் மேலும் பிறவித்தொடர் நீளும். தேவைகளை முடிந்தவரை சுருக்க வேண்டும். துய்ப்பு (அனுபோகப்) பொருட்கள் குறையக் குறைய உடல்நலம் காக்கப் பெறும். இங்கொரு ஆலை, அடுத்த ஊரில் ஒரு கம்பெனி, இன்னொரு ஊரில் உற்பத்திச்சாலை, அங்கே ஒரு விவசாயப் பண்ணை, நான்கு வீடுகள், இரண்டு எஸ்டேட்டுகள் என்றெல்லாம் சொத்துக்கள் அதிகம் பெருகாமல் பார்த்துக் கொண்டால் உடல் நலத்தோடு, மன அமைதியும் கெடும். சமுதாய வளம் குன்றும். இப்பொழுது சமுதாய பிரச்சினைகளுக்கு காரணம் தனி மனித ஆசைகளே, மனிதனின் ஆசைகளைப் பொறுத்துத் தான் மனிதனுக்கும் இறைநிலைக்கும் உள்ள இடைவேளை, ஆசையின் இயல்பறிந்து அதை நலமே விளைவிக்கத் தக்க வகையில் பயன்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்தி விட்டால், அதுவே ஞானமாக வளரும். தனிமனித அமைதியே உலக அமைதிக்கு வித்தாகும் என வேதத்திரி மகரிசி அவர்கள் கூறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே தனிமனிதன் அமைதி பெறவேண்டுமானால், தனிமனிதனின் எண்ணங்கள், ஆசைகள் இவற்றை முறைப்படுத்தவேண்டும்.

மேற்கோள் நூல்கள்:

1. வேதாத்திரி மகரிசி, ‘மனவளக்கலை ஒன்று’, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு – 638001.
2. வேதாத்திரி மகரிசி, ‘வாழ்வியல் விழுமியங்கள்’, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு – 638001.
3. வேதாத்திரி மகரிசி, ‘ஞானக் களஞ்சியம்’, வேதாத்திரி பதிப்பகம், ஈரோடு – 638001.